

Пошук триває

#12 от 29.04.2010

До 65-річчя Перемоги

Меморіал Слави – святе для кожного політехніка місце. Тут викарбовано понад 190 імен загиблих у роки Великої Вітчизняної війни викладачів, співробітників і студентів. Наша газета публікує в кожному випуску їх імена. Тоді на фронт із ХПІ пішло більше 3-х тисяч політехніків. Число геройськи загиблих у боях за визволення рідної землі невідоме й досі... Та пошук їх імен продовжується. Ті, хто прийде до Меморіалу Слави на урочисто-траурний мітинг, присвячений 65-річчю Великої Перемоги, побачать нові, викарбовані в граніті, імена трьох політехніків – Бородавкіна Валентина Леонтійовича, Йоффе Анатолія Давидовича і Чернякова Давида Вульфовича, які трагічно загинули в тій страшній війні.

Фото А. Гапона.

Згадаємо всіх поіменно

Грубич Борис Якимович народився у 1923 році на Сахновщині Харківської області. У 1940 році він закінчив Сахновщанську середню школу і в тому ж році вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. 7 серпня 1941 року студент другого курсу Б. Я. Грубич призивається до лав Радянської Армії. Мужньо і хоробро він бився з німецько-фашистськими загарбниками за честь і свободу нашої Радянської Вітчизни. 23 грудня 1942 року молодший лейтенант Б. Я. Грубич в одному з боїв отримав тяжкі поранення та помер від ран.

Губін Георгій Кондратійович народився у 1917 році у м. Харкові. Член ВЛКСМ з 1939 року. З 1931 по 1934 рік він працював слюсарем машинобудівного заводу «Світло шахтаря». Після закінчення робітничого факультету в 1936 році він вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. З перших днів Великої Вітчизняної війни студент п'ятого курсу неорганічного факультету Г. К. Губін пішов на фронт захищати свою країну. У боях за рідну Батьківщину, вірний військовій присязі, він неодноразово виявляв героїзм та мужність. Під Ленінградом він був тяжко поранений та в червні 1942 року помер від ран.

Гула Володимир Прокопійович народився в 1915 році в м. Мелітополь. Після закінчення середньої школи в 1933 р. Володимир вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту. У 1941 році В. П. Гула був призваний до лав Радянської Армії. Гвардії рядовий В. П. Гула, вірний військовій присязі, виявив героїзм і мужність у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни. Він героїчно загинув 2 лютого 1945 року. Похований в Німеччині у с. Альтшаум.

Гурський Іван Іванович народився в селі Основка Чернігівської області в 1918 році у сім'ї робітників. Комсомолец з 1936 року. В 1940 році він закінчив середню школу в с. Коломак Харківської області та як відмінник десятирічки був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів. 9 жовтня 1940 року студент першого курсу І. І. Гурський вступив до лав Радянської Армії. Він мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни. Начальник артилерії 92 гвардійського артилерійського полку 28 гвардійської стрілецької дивізії, майор І. І. Гурський помер від тяжких ран 12 жовтня 1943 року.

Дагаєв Анатолій Сергійович народився в 1912 році у м. Льгов Курської області. Член ВЛКСМ з 1932 року. У 1936 році закінчив транспортну середню школу в м. Белгород і в тому ж році вступив на навчання до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. 31 липня 1941 року студент третього курсу А. С. Дагаєв призивається до Радянської Армії та в її доблесних лавах хоробро і мужньо б'ється на фронтах Великої Вітчизняної війни проти іноземних поневолювачів. Командир взводу 989 стрілецького полку 226 стрілецької дивізії молодший лейтенант Анатолій Сергійович Дагаєв героїчно загинув 13 липня 1944 року, визволяючи Радянську Україну.

Даниленко Яків Леонтійович народився в 1909 році в с. Островерхівка Харківської області. У мирні роки працював столяром-модельником. У Харківському хіміко-технологічному інституті працював препаратором з вересня 1935 року. Проживав у селі Покотіловка Харківського району. Одним з перших, на другий день Великої Вітчизняної війни, Я. Л. Даниленко був призваний до Радянської Армії та в її лавах мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками. Командир відділення автодорожнього управління Я. Л. Даниленко в одному з боїв у березні 1942 року пропав без вісті.

Денисов Віктор Михайлович народився у 1920 році. Комсомолец з 1938 року. У цьому ж році він був зарахований студентом Харківського електротехнічного інституту. Напад фашистської орди на нашу Батьківщину перервав мирне життя студента третього курсу В. М. Денисова. 15 серпня 1941 року він був призваний до Радянської Армії. У її лавах він мужньо і хоробро б'ється з німецькими окупантами. 22 березня 1945 року в одному з боїв лейтенант В. М. Денисов, командир СУ-76 51 гвардійської самохідної артилерійської бригади, героїчно загинув.

Деркач Федір Терентійович народився у 1904 році у Харкові. У мирний час працював слюсарем у Харківському хіміко-технологічному інституті ім. С. М. Кірова з 1934 року. 1 липня 1941 року він був призваний до лав робітничо-селянської Червоної Армії. Рядовий Ф. Т. Деркач мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув в бою за соціалістичну Батьківщину 24 липня 1943 року. Похований він на Смоленщині.

Дмитренко Георгій Михайлович народився в 1922 році в м. Севастополь. Комсомолец з 1939 року. 26 серпня 1939 року він був зарахований до Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів, як відмінник десятирічки. 7 жовтня 1940 року студент другого курсу Г. М. Дмитренко призивається до лав Радянської Армії. Він мужньо і хоробро б'ється проти німецько-фашистських поневолювачів. В жовтні 1943 року в одному з боїв він пропав без вісті.

Дмитрієв Іван Олександрович народився у 1908 році в с. Грушково Курської області. З 1937 року по 23 червня 1941 року він працював у Харківському механіко-машинобудівному інституті старшим препаратором автомобільної лабораторії. Рядовий І. О. Дмитрієв з перших днів війни бився за честь, свободу і незалежність нашої Батьківщини. В листопаді 1943 року в бою з німецько-фашистськими загарбниками він пропав без вісті.

Дукаревич Савелій Абрамович народився у 1893 році в м. Мелітополь Запорізької області. Працював асистентом кафедри парових турбін Харківського механіко-машинобудівного інституту. 25 червня 1941 року він був призваний до лав Червоної Армії. 5 серпня 1942 року у бою за Радянську Батьківщину Савелій Дукаревич загинув. Похований він на станції Мачаліно Південно-Східної залізниці. За матеріалами музею історії НТУ «ХПІ».